

آغاز سال تحصیلی جدید با یک گل‌دان گل!!

وزیر جدید آموزش و پرورش در سخنانی بتاريخ ۱۷ شهریور گفت: «سال تحصیلی جدید با جشن ملی "مهر ورزیدن و علم آموختن" با مشارکت والدین ۱۸ میلیون دانش آموز در ۱۲۴ هزار مدرسه در اول ماه مهر آغاز می شود»، « برای ایجاد نشاط و شاداب کردن محیط مدرسه از والدین دانش آموزان می خواهیم که روز اول ماه مهر یک گل‌دان توسط فرزندشان به مدرسه هدیه کنند». (حیات نو - ۱۷ شهریور)

شادابی، گل دادن و مهر ورزیدن و بویژه به معلمین دلسوزی که با حقوق بخور و نمیرشان مشغول تدریس هستند، البته که امر نیکویی است. ولی بیانات آقای وزیر که به نظر می رسد که مشکلات آموزش و پرورش را می خواهد با خلق فضای شاد و با نشاط تصنعی آغاز کند نمی تواند واقعیات تلخ و مشکلات و معضلات آموزش و پرورش را پرده پوشی نماید.

وزیر آموزش و پرورش کشوری که هنوز ۸ میلیون و ۶۰۰ هزار بیسواد و نزدیک به ۱۰ میلیون کم سواد بالای سن هفت سال دارد، نمی تواند نسبت به این وضع و آنچه هم که میلیونها دانش آموز مشغول تحصیل با آن درگیرند، عوامفریبی کند. در سیستم آموزشی‌ای که تنها در سال تحصیلی ۷۹-۸۰ بیش از یک میلیون و ششصد هزار نفر مردودی و ۲۵۰ هزار نفر ترک تحصیلی داشته (حیات نو- ۱۱ مرداد ۸۰) بجای شادی کذایی، باید روی کاستی‌ها و مشکلات تاکید کرد.

اگر از وضع اسفناک والدینی که به خاطر فقر و تنگدستی مجبور می شوند فرزندانشان را - طی دوره ای که آنها به آموزش نیازمند هستند - برای کمک به تامین معیشت خانواده‌هایشان به کار بگمارند، فعلا بگذریم. وضع ۱۸ میلیون دانش آموزی که مشغول تحصیلند تعریفی ندارد که وزیر آموزش و پرورش به آن "فخر" کند. تحمیل قوانین و روش‌های ایدئولوژیک اسلامی، بجای روشهای آموزشی علمی در طی بیش از دو دهه، تغییرات مکرر برنامه های آموزشی و کتب درسی، فقر و حقوق ناچیز معلمان - که غالب آنها را مجبور به چند شغله کردن کرده است - کمبود جا و امکانات آموزشی در حدی که در حال حاضر بیش از ۵۰ درصد مدارس کشور به صورت دو نوبته اداره می شوند (حیات نو- ۱۷ شهریور ۸۰) و کلاسهای درسی با یک و نیم تا دو برابر گنجایش دانش آموز و ... مواردی از این سیمای اسفبار آموزشی در ایران را تشکیل می دهند.

دانش آموزان سال جدید تحصیلی را با امید به تغییر وضع فلاکت بار آموزشی در ایران آغاز خواهند کرد، و مهر و شادابی را با کاشتن جوانه‌های گل امید، با مبارزه برای تغییر وضع موجود پیش خواهند برد. نسل جوان ایران تشنه تغییر است و نظام کهنه پوسیده و بسته آموزشی ایران از خواست و نیازهای این نسل فرسنگها عقب است. این نسل ظرفیت و توان تغییرات وسیع تر و بنیادی تری را در جامعه ایران دارد.

به نقل از جهان امروز شماره ۶۸